

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.2. Christi brachia in cruce protensa peccatores expectant ad veniam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

naci & terribili [qualem se impijs in die extremo exhibiturus est] sed isto clemente atque benigno, atque ad parcendum & miserandum adhuc propenso. Ad tribunal isto misericordiæ tuæ: ibi me [pace tuâ loquar audentius] ibi me oportet judicari. Ab illa prælustri ac fulgurante nube, quam instar solij judiciarij olim infessus es, ad hanc alarum tuarum umbram, ad hunc thronum gratiæ, ad indulgentiæ tribunal appello: à te Judice olim implacabili & inexorabili, ad te modò patronum & miserorum advocatum provoco.

Magna quippe isto seu loco seu tempore, oboritur mihi salutis fiducia, cum te de rostris & suggesto crucis tue causam meam orantem video, & pro salute mea, usque ad sudorem, ad sanguinem, ad mortem, laborantem; neque lingua duntaxat, sed membris omnibus paternam mihi gratiam exorantem. In hoc tribunali si à te judicet; salvus sum. Quid enim formidem, aut causæ diffidam, quantumvis reus; quando idem & judex & patronus mihi futurus es? Neque jam verebor ultimi judicij severitatem, præsentis securus præjudicio: nec enim in illo extremo die et retractabitur sententia, quam tu unus idemque utroque foro judex, semel de crucis tribunali pro me dixeris, & sanguine tuo, tanquam gratiæ signaturâ, muniveris.

Atque hac præsertim ex vultus Christi crucifixi contemplatione.

§. 2.

Christi brachia in cruce protensa peccatores expectant ad veniam.

Secundò: Deinde considerabis eam quam dixi, sacrosancti corporis per crucis membra diffusi formam amabilem, & velut ad peccatores recipiendos compositam, & ad pacis oscula & amoris amplexus extentam. Ex ea quippe con-

contemplatione, nova tibi addetur fiducia, & animo in-
spem confirmato novum quoddam robur accrescet.

Igitur, quando ad hoc invitat ipse Crucifixi in eam
speciem conformatus habitus; infer te piâ cogitatione in
ulnas Patris amantissimi, in illum sinum inexhausta miseri-
cordiâ, in illa brachia amplissima, immensa, & intermina-
ta charitatis. Expectat enim te passis brachijs, paratus te
vel ad cor apprimere, vel in suum etiam quodammodo pe-
ctus admittere, si tantum fidenter atque amanter ipsius affe-
ctaveris amplexus. *Proijce te securus in eum*, (inquit se
se adhortans S. Augustinus) *noli metuere: non se subtrahet,*
ut cadas. Quod quidem hoc loco, quando de Christo cru-
cifixo sermo est, vim præsertim habere videtur, non enim
se tibi subtrahet, qui idcirco à terra exaltatus est, & per
ipsam crucem latè distentus; ut omnia trahat ad seipsum:
& ne se subtrahat, ecce ut fixus inhæret cruci, neque tam
clavis furoris nostri, quàm vinculis suæ charitatis adstrictus.

Quò referri possunt & illa ejusdem S. Augustini, ad
eum versum Psalmi 90. *Scapulis suis obumbrabit tibi: id est*
(inquit) *ante pectus suum te ponet, ut alis suis te protegat.*
Quod ipse exponit de Sapientia incarnata; quæ nimirum
infirmata est propter nos, & expandit alas suas in cruce, ut
ei amanter dicamus & nos: *In velamento alarum tuarum*
sperabo.

Quamobrem resumtis ijsdem animi fidentioris affe-
ctibus, potes in has voces isti loco aptas erumpere: Inter
brachia tua, ô bone Jesu, & vivere volo, & mori desidero.
Nec enim me unum repelles, qui omnes complecti paratus
es: & qui totâ die in cruce expandisti manus tuas ad popu-
lum non credentem & contradicentem; non reijcies infe-
licem servulum, & filium quondam erronem ac prodigum,
nunc tamen ad te revertentem, & paternam veniam ac gra-
tiam ex toto corde requirerem. Tu, Domine, qui amas
ani-

L. S. Conf.
c. II.

*Ecclesi. 23.
Psal. 30.*

animas, suscipe hanc peccatricem animam, inter brachia tua totam se proijcientem, atque in te uno spes omnes suas collocantem. *Domine Pater & dominator vite meae: in manus tuas commendo spiritum meum.* In has, inquam, mihi Jesu, manus tuas: non jam fulminatrices illas, & trifideis telis & igni inextinguibili adversus sceleratos armatas, sed pro me passas & clavis confixas in cruce, neque furorem ultionemve prætendentes, sed ad impendendam misericordiam extensas: non in illas manus Dei viventis & vindictis, in quas horrendum est incidere, sed in manus Dei in cruce patibulo mortui, & in ipsa morte amorem duntaxat & misericordiam spirantis.

Psal. 30.

Clementissime *JESU*, in manibus tuis sortes meae sunt, vita utique & mors, salus & perditio mea. Veruntamen si de lineamentis, quibus manus tuas nunc insignitas atque inscriptas in cruce conspicio, conjectare aliquid, & (ut ita dicam) sortem meam divinare liceat, non nisi omnia fortunata ac felicia de salute mea mihi appromittere possum. Ecce enim in manibus tuis descripsisti me; anima mea in conspectu tuo semper, &c.

Adjungi potest & illa eodem pertinens S. Augustini in *Soliloq. c. 2.* soliloquijs ad *JESUM* crucifixum suspiratio: *Manus tua fecerunt me & plasmaverunt me: manus, inquam, illa qua affixa sunt clavis pro me. Opus manuum tuarum ne despicias: vulnera manuum tuarum precor ut aspicias. Ecce in manibus tuis, Domine Deus, descripsisti me; lege ipsam scripturam, & salva me. En ad te suspiro creatura tua; & quæ sequuntur. Quæ sanè S. Patris oratio, tum ad Salvatoris benignissimi pectus ad misericordiam commovendum, tum proinde etiam ad animos nostros, angore, scrupulis, diffidentia seclutis dejectos, in spem ac fiduciam divinæ pietatis erigendos, est aptissima: ideòque erit in eos usus crebrius ac familiarius adhibenda.*